

[Pelle Voigt]

sen af VS' forslag. Det synes vi ikke er rimeligt.

Vi synes, at man snarere skulle se på nogle af de forslag med de samme intentioner, som SF tidligere har fremsat. Jeg vil egentlig håbe, at det er muligt at inddrage socialdemokratiet i et sådant arbejde, når nu hr. Lykkesofts voldsomme vrede over, at nogen overhovedet kan finde på at foreslå en aftrapning af rentefradraget, har lagt sig lidt. Det er dog en idé, som ikke har været arbejderbevægelsen fuldstændig fjern. Med den udformning, VS foreslår her, kan vi ikke støtte forslag nr. B 58.

(Kort bemærkning).

Lykkesoft (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Pelle Voigt, at jeg overhovedet ikke følte nogen voldsom vrede over, at nogle kunne finde på at foreslå de ting, der er i beslutningsforslaget om lejeværdi og rentefradragsret.

Det, jeg gav udtryk for, var en undren over, at nogle bliver ved med at foreslå det, selv om de kan regne ud, hvad konsekvenserne er for den indbyrdes fordeling mellem ejerne. Det undrer mig meget, og det undrer mig specielt, at partier med den grundholdning, som SF og VS normalt giver udtryk for, kan blive ved med det, også efter at have regnet på det. Ét er, at man havde nogle holdninger for 10 og 20 og 30 år siden, da renten var en anden og tingene så helt anderledes ud. Noget andet er, at man stædigt opretholder dem til trods for de konsekvenser, det har, og som enhver kan regne ud med en blyant og et stykke papir.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg ingen mistillid har til lejerdemokratiet, men jeg har personligt oplevet en karikatur på et lejerdemokrati, hvor venstrefløjssjekter uden nogen form for jordforbindelse under varebetegnelsen »direkte demokrati« nødte den typiske lønmodtager med familiemæssige forpligtelser ud af beslutningsprocessen under en lejerboycot og derved fik skabt de aktivistiske mindretals tyranni i stedet for et ægte demokrati. Jeg mener, at den antiboykotlov, vi har, på fornuftig måde har ændret den tilstand og sådan set bidrager til, at lejerdemokratiet kan fungere på fornuftige vilkår.

Jeg vil derfor bede hr. Pelle Voigt om, hvis vi skal diskutere videre – det behøver ikke at

blive i dag for min skyld – at lytte efter, hvad jeg siger.

Birgith Mogensen (CD):

Det, vi har til behandling her, er en række paradeforslag fra VS, der på ingen måde er med til at højne folketingets anseelse ude i befolkningen, idet det eneste formål med dem – ligesom et par af VS-boligforslagene fra sidste uge – er at fremlægge VS' boligpolitiske program i folketingsalen, uanset om det har en realistisk mulighed for at samle flertal. Det skal da heller ikke være nogen hemmelighed, at centrum-demokraterne må afvise alle fem forslag.

For ikke at trække debatten i langdrag vil jeg nøjes med at henvise til ministerens bemærkninger og i øvrigt tilføje, at det virker, som om VS tror, at staten og private husejere har et seddeltrykkeri i kælderen, der blot kan spy penge ud, vel at mærke uden at det på nogen måde påvirker samfundsøkonomien.

I øvrigt er der intet nyt i forslagene, der endnu en gang er en bekræftelse på VS'ernes og venstrefløjens usaglige hetz mod private udlejere og ejere af parcelhuse og ejerlejligheder.

Estrup (RV):

Jeg chokerer næppe nogen, heller ikke forslagsstillerne, når jeg med det samme slår fast, at det radikale venstre ikke kan støtte disse forslag. Vi mener, de er udtryk for en forkert boligpolitik, hvor man i stedet for at stræbe mod et frit boligmarked forsøger at gøre boligen til et frit gode – eller rettere sagt: det eneste frie gode – som man yder til efter evne og nyder efter behov. Det er en smuk tanke, men unægtelig urealistisk, så længe man ikke har realiseret det socialistiske Utopia.

Fejlene ved forslagene er nok så meget, at de hører en anden verden til. De er virkelighedsflugt i det samfund, vi lever i. De kan ikke forenes med knappe ressourcer og et stadigt krav til os om at vælge, om at afveje et større boligforbrug mod bedre skoleforhold, mod kulturelle aktiviteter eller simpelt hen flere materielle goder, hvor vi i det hele taget er nødt til at tage hensyn til så trivielle og distraherende størrelser som underskuddet på de offentlige finanser og betalingsbalancen.